

**[Rs. Nielsen.]**

hed ved Administrationen. Hvis Lovforslaget ophøjes til Lov, vil det blive muligt netop gennem denne Sammendragning af de forskellige Love at opnaa en let Oversigt over Lovgivningen paa dette Omraade.

Det var sidst i Februar, at Lovforslaget blev fremsat i Folketinget, og det er dør undergaaet forskellige Ændringer, som gør, at jeg paa mit Partis og egne Vegne kan anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling.

Lovforslagets §§ 1, 2 og 3 fastslaar, at Landbrugsministeren, bistaaet af et hele Landet omfattende Jordlovsudvalg paa 15 Medlemmer og en for hvert Amt valgt Amtskommission paa 3 Medlemmer, har Hovedansvaret for Administrationen af Loven. Jeg har intet at bemærke med Hensyn til Valget af Jordlovsudvalget, dets Beføjelser eller dets Funktionstid; men jeg havde helst set, at Valget af Amtskommissionernes Medlemmer skulde foregaa paa det hidtidige Grundlag. Lovforslagets § 3 fastslaar, at Valg af disse Kommissioner foretages af Amsraadet efter Indstilling af Landbo- og Husmandsforeningerne i de paagældende Landsdele. Selv om det, som sagt, ikke er den Form for Valg af Amtskommissioner, jeg helst havde set, kan jeg dog fuldt ud tiltræde denne Udformning af § 3.

§ 9 bestemmer, at Landbrugsministeren mod betryggende Sikkerhed inden for Ejendomsskyldværdien med Tillæg af Besætning og Inventar kan yde Laan til Udstykningsforeninger. Selv om disse Udstykningsforeninger ikke har den Betydning nu som tidligere, er der ikke Tvivl om, at det er af Værdi, at der gennem § 9 gives Adgang for Ministeren til gennem Forskud at yde Hjælp til Laan, som disse Foreninger kan gøre Brug af.

Som Landbrugets Muligheder tegner sig, er det af den allerstørste Betydning, at de Brug, der oprettes, gøres saa store, at de under Forudsætning af nogenlunde normale Forhold vil være tilstrækkelige til at ernære en Familie. Det er derfor en særdeles god Bestemmelse — den findes i § 13 —, at der kan oprettes Gaardbrug paa indtil 15 ha. Det er sikkert af Værdi, at der gives Adgang hertil, og ikke mindst, at det bestemmes, at hvor det drejer sig om Udstykning af større Omraader, f. Eks. 100 ha eller derover, skal mindst  $\frac{1}{3}$  af Arealet udstykkes i Gaarde af denne Størrelse, altsaa paa op til 15 ha. Det fastslaas i samme Paragraf, at saadanne Gaardbrug i øvrigt kan oprettes, hvor Forholdene taler derfor.

Den gamle og til Tider meget bitre

Strid angaaende Modsætningsforholdet mellem de to Former for Statshusmandsbrug, som oprettes henholdsvis efter den saakaldte gamle Husmandslov og efter 4. Oktober-Loven, er glædeligvis gledet noget i Baggrunden, idet det foreliggende Lovforslag saa godt som udligner det Modsætningsforhold, der tidligere har været. Der er dog et enkelt Spørgsmaal, som under Folketingets Forhandlinger ikke er blevet besvaret. Det vedrører § 28, som siger, at den, der har faaet en Ejendom overdraget paa de i det foregaaende omhandlede Vilkaar, udøver en Ejers fulde Raadighed over samme med de af det følgende flydende Indskrænkninger og med de dør nævnte særlige Rettigheder. Selv om dette Spørgsmaal ikke i og for sig trænger sig stærkt paa i Øjeblikket, idet det først faar Betydning, naar den Tid er inde, da Byggelaanene til de Husmandsbrug, der er oprettet efter 4. Oktober-Loven, er fuldt afdraget, forekommer det mig alligevel baade naturligt og i højeste Grad paakrævet, at det allerede nu klares, om der ogsaa paa dette Punkt er fuld Ligestilling mellem de to forskellige Brugsformer. Det er saa meget mere ønskeligt, som der synes at være delte Meninger om Rækkevidden af denne Paragraf, og jeg vil derfor finde det naturligt, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvad jeg senere skal tillade mig at stille Forslag om.

Af Bilag 5 til Folketingsudvalgets Betænkning ser man, at den højtærede Landbrugsminister har givet Folketingsudvalget forskellige Oplysninger om en Lov, der blev vedtaget af Rigsdagen i 1933. Denne Lov gav Adgang til gennem Statstilskud at oprette Gartnerier, Havebrug, Frugtplantager og lignende. Selv om det af de talmæssige Oplysninger, som Bilaget indeholder, fremgaar, at der er indkommet adskillige Ansøgninger, som har maattet afvises, fordi de paagældende Ansøgere ikke var kvalificerede, er det alligevel et ret betydeligt Antal Ansøgere, som er kommet i Betragtning i det forløbne Aar. Det synes altsaa, som om den Lov, der blev vedtaget i Fjor, har haft ikke saa lidt Interesse, og det maa da haabes, at den sammen med den tilsvarende Del af det Lovforslag, vi behandler i Dag, vil bidrage til det, der er Hensigten: at skabe Mulighed for, at de flest mulige kan faa selvstændige Brug at arbejde paa.

Det danske Landbrug arbejder jo for Tiden under overordentlig svære og vanskelige Forhold, og det har ført med sig, at der udtales stærke Tvivl om det berettigede i at oprette mindre Landbrug, netop naar Forholdene er saa overordentlig svære for